Dosarul nr. 2-47/2026
PIGD nr.2-26011561-23-2-02022026

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

Dispozitivul hotărârii pronunţat la 01.07.2026
Hotărârea integrală redactată la 07.09.2026

Judecătoria Comrat (sediul Central)
Instanţa de judecată compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Mariana Hanganu,
Grefier Iulia Tișkovskaia,
cu participarea:
reclamantului Valeriu Ostalep,
reprezentantului pârâtului, avocatul Danu Tartus,

a judecat în şedinţă de judecată publică cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Ostalep Valeriu către Asociația Obștească Piligrim-Demo cu privire la apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, constatarea caracterului defăimător al informației, dezmințire, înlăturarea conținutului și încasarea prejudiciului moral, -

a constatat:

La data de 02.02.2026 reclamantul Ostalep Valeriu a depus în instanța de judecată o cerere de chemare în judecată către Asociația Obștească Piligrim-Demo privind apărarea onoarei, demnităţii, reputaţiei profesionale, privind constatarea caracterului defăimător al informaţiilor, dezminţire, înlăturarea conţinutului si repararea prejudiciului moral.

În conținutul cererii a invocat că prezenta cerere are ca obiect constatarea caracterului defăimător al informaţiilor răspândite de pârât, obligarea la dezminţirea publică a acestora, înlăturarea conţinutului fals si calomnios precum şi repararea prejudiciului moral cauzat reclamantului, în temeiul art. 7 din Legea nr. 64/2010 privind libertatea de exprimare şi art. 2036 Cod civil (Reparaţia prejudiciului moral).

La capitolul situația de fapt recalamantul a invocat următoarele.

La data de 26 ianuarie 2026, pe site-ul nokta.md a fost publicat articolul întitulat „Nokta a obţinut blocarea unui cont de Facebook care defăima redacţia şi încălca drepturile de autor”, în care se afirmă expres că o terţă persoană „a coordonat

eforturile cu alte persoane scandaloase — de exemplu, fostul viceministru de externe pe lângă comunişti, Veleriu Ostalep”.

Această afirmaţie îl vizează direct pe reclamant, permiţând identificarea sa neechivocă şi sugerând implicarea într-o activitate concertată, ostilă şi cu potenţial ilegal împotriva instituţiei media Nokta. În răspunsul la cererea prealabilă, expediată în adresa Nokta la 26 ianuarie 2026 prin posta electronica şi prin Posta Moldovei, Sircheli, administratorul A.O. „PILIGRIM-DEMO”, afirmă că această declaraţie este o judecată de valoare. Contrar susţinerilor lui Sircheli ,,afirmaţia: „a coordonat eforturile cu Valeriu Ostalep” - nu este o simplă judecată de valoare, ci descrie o conduită concretă (coordonare de acţiuni), implică o relaţie factuală verificabilă (acţiune concertată), sugerează participarea lui Valeriu Ostalep la activităţi ilegale sau imorale (campanie de hărţuire, încălcări de drepturi de autor).

Totodată, Nokta nu aduce nici un argument care ar demonstra existenţa unei coordonări reale. Sircheli afirmă că ar exista un „substrat factologic” bazat pe: distribuiri, comentarii, „convergenţă de mesaje”, însă, distribuirea sau comentarea nu echivalează juridic cu coordonarea, nu există: acord, plan comun, comunicare organizatorică, dovadă de intenţie concertată. Respectiv, afirmaţia Nokta despre coordonare este un şiretlic care nu este demonstrat, şi respectiv fals, în sensul art. 7 (alin 2) din Legea 64/2010 ((2) - persoana lezată prin răspândirea unor relatări cu privire la fapte poate fi restabilită în drepturi dacă informaţia cumulează următoarele condiţii: este falsă; este defăimătoare; permite identificarea persoanei vizate de informaţie.

Din argumentarea lui Sircheli reise că dacă el ar reposta, distribui şi comenta postările Preşedintelui Peru, asta ar însemna că Preşedintele Peru coordonează eforturile cu Veleriu Ostalep. Această construcţie este falsă si absurdă.

Cu referire la caracterul defăimător al publicaţiei, reclamantul a invocat următoarele.

Afirmaţia privind presupusa „coordonare a eforturilor” nu reprezintă o simplă opinie jurnalistică, ci o relatare de fapt susceptibilă de verificare. Ea presupune existenţa unei acţiuni comune, organizate și intenţionate, fapt ce nu este probat de pârât. În lipsa oricărei dovezi privind un acord, o înţelegere sau o acţiune concertată între reclamant şi persoana menţionată, informaţia este falsă şi defăimătoare.

De asemenea, calificarea reclamantului drept „persoană scandaloasă” constituie o judecată de valoare lipsită de substrat factologic suficient, afectând reputația profesională a acestuia. Nokta îl etichează drept „persoană scandaloasă” și îl leagă de „hărțuire”, „încălcări de drepturi”, „campanii ostile’’.

CEDO califică această tehnică drept defăimare indirectă, atunci când reputația este lezată prin asociere sugestivă, fără dovadă directă.

La capitolul încălcarea standardelor CEDO reclamantul a invocat următoarele.

Libertatea de exprimare garantată de art. 10 CEDO nu este absolută şi comportă obligaţii şi responsabilităţi, în special atunci când sunt puse în balanţă reputaţia şi drepturile altor persoane, protejate de art. 8 CEDO.

1. De Haes şi Gijsels c. Belgia (Hotărârea din 24 februarie 1997)

Curtea a statuat că judecăţile de valoare trebuie să se bazeze pe un substrat factologic suficient. În lipsa acestuia, ingerinţa în reputaţia unei persoane nu este justificată (§ 47-48).

2. Jerusalem c. Austria (Hotărârea din 27 februarie 2001)

CEDO a reţinut că judecăţile de valoare trebuie să se sprijine pe fapte suficiente şi verificate, în caz contrar ele pot constitui o atingere nejustificată adusă reputaţiei (§ 43).

3. Petrina c. România (Hotărârea din 14 octombrie 2008)

Curtea a constatat că reputaţia face parte integrantă din viaţa privată protejată de art. 8 CEDO, iar afirmaţiile prezentate ca fapte, dar neadevărate, atrag răspunderea autorului (§ 28-29).

4. Axei Springer AG c. Germania (Marea Cameră, 7 februarie 2012)

Curtea a stabilit criteriile de echilibrare între art. 8 şi art. 10 CEDO: contribuţia la o dezbatere de interes public, notorietatea persoanei, conţinutul şi forma informaţiei, precum şi existenţa unei baze factuale suficiente (§ 83-95).

La capitolul aplicarea testului Axei Springer în speţă, recalamntul a invocate următoarele.

Aplicând criteriile stabilite de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauza *Axei Springer AG c. Germania*, rezultă următoarele:

- Afirmaţia contestată nu contribuie la o dezbatere de interes public, ci urmăreşte discreditarea reclamantului prin asociere;
- Reclamantul nu a fost informat şi nu i s-a solicitat punctul de vedere anterior publicării;
- Informaţia nu este prezentată ca ipoteză sau opinie, ci ca fapt cert;
- Nu există o bază factuală suficientă care să susţină afirmaţia privind „coordonarea de eforturi”.

În consecinţă, ingerinţa în dreptul la reputaţie al reclamantului nu este necesară într-o societate democratică.

La capitolul rea-credinţa pârâtului şi intenţiile concertate de discreditare a reclamantului, recalamantul a invocat următoarele.

Rea-credinţa pârâtului rezultă din: formularea afirmaţiilor ca fapte, fără verificare prealabilă; utilizarea tehnicii de defăimare prin asociere; extinderea acuzaţiilor în răspunsul la cererea prealabilă prin introducerea unor noi imputări care nu figurau în articolul iniţial; calificarea nejustificată a demersului reclamantului drept „tentativă de intimidare”.

Aceste elemente demonstrează lipsa bunei-credinţe jurnalistice şi justifică atragerea răspunderii civile a pârâtului. Subliniază că în instanţă deja se află pe rol alt

dosar Ostalep vs Nokta, în care Nokta extrem de controvesat a făcut declaraţii calomnioase contra lui Ostalep, nefiind în stare să le justifice şi recunoscînd preluarea textelor de la alte resurse, care de asemenea nu pot proba veridicitatea celor declarate. Observă o construcţie dubioasă de discreditare a persoanei fiziceVeleriu Ostalep prin şiretlicuri false, camulflate sub opinie şi judecata de valoare, depîşind limitele impuse de lege pentru astfel de cazuri.

1. De Haes şi Gijsels c. Belgia (Hotărârea din 24 februarie 1997)

Curtea a statuat că judecăţile de valoare trebuie să se bazeze pe un substrat factologic suficient. În lipsa acestuia, ingerinţa în reputaţia unei persoane nu este justificată (§ 47-48). Curtea a subliniat că protecţia art. 10 CEDO nu acoperă afirmaţii evaluative lipsite de bază factuală.

2. Jerusalem c. Austria (Hotărârea din 27 februarie 2001)

CEDO a reţinut că, deşi judecăţile de valoare nu sunt susceptibile de demonstrare strictă, ele trebuie să se sprijine pe fapte suficiente si verificate. În caz contrar, ele pot constitui o atingere nejustificată adusă reputaţiei (§ 43).

3. Petrina c. România (Hotărârea din 14 octombrie 2008)

Curtea a constatat încălcarea art. 8 CEDO în situaţia în care afirmaţii prezentate ca fapte, dar neadevărate, au afectat reputaţia reclamantului. S-a reţinut că reputaţia face parte integrantă din viaţa privată şi este protejată chiar şi în contextul dezbaterilor de interes public. (§ 28-29)

4. Axei Springer AG c. Germania (Hotărârea din 7 februarie 2012, Marea Cameră)

Curtea a stabilit criteriile de echilibrare între art. 8 şi art. 10 CEDO, subliniind că acuzaţiile factuale trebuie să fie susţinute de probe suficiente şi prezentate cu bună-credinţă (§ 83-95).

În speţă, pârâtul a depăşit limitele libertăţii de exprimare prin formularea unor afirmaţii care sugerează existenţa unor fapte concrete (coordonarea de acţiuni), fără a prezenta dovezi pertinente, afectând astfel reputaţia reclamantului, cu încălcarea art. 8 CEDO.

De asemenea analiza răspunsului Nokta la cererea prealabilă demonstrează că Sircheli, autorul răspunsului:

1. Confundă opinia jurnalistică cu relatarea de fapt;

2. Răstoarnă ilegal sarcina probei (cerându-mi mie să demonstrez că NU am coordonat):

3. Invocă surse externe irelevante (ex. mirotvorets,) care nu probează coordonarea şi în general sunt surse fake;

4. Introduce acuzaţii noi (pro-Kremlin, arme etc.), care nu apar în articolul iniţial, agravând prejudiciul şi demonstrind rea intenţia;

5. Etichetează cererea sa drept „intimidare”.

La capitolul prejudiciul moral, reclamantul invocă următoarele.

Răspândirea informaţiilor false a generat reclamantului un prejudiciu moral constând în afectarea reputaţiei profesionale, discreditare publică şi asocierea cu presupuse activităţi ilegale sau imorale.

Suma solicitată cu titlu de despăgubiri morale, de 10.000 MDL, este rezonabilă şi proporţională cu gravitatea faptei.

În temeiul celor expuse, solicită constatarea caracterului defăimător al informaţiilor publicate; obligarea pârâtului la publicarea unei dezminţiri pe site-ul nokta.md referitor la textul indicat mai sus în partea de ţine deVeleriu Ostalep, fiind declarat lipsit de substrat factologic; obligarea înlăturării textului care se referă laVeleriu Ostalep în acest articol imediat după publicarea dezminţirii, încasarea prejudiciului moral în sumă de 10.000 MDL și obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată. (f.d. 1-5)

La data de 26.02.2026 reclamantul a depus în instanța de judecată o cerere în carea invocate individualizarea exacta a informațiilor contestate.

Astfel a invocat că contestă următoarele fragmente exacte din articolul publicat la 26 ianuarie 2026 pe situ-ul www.nokta.md, întitulat Nokta a obținut blocarea unui cont pe Facebook care defăima redacția și încălca drepturile de autor:

1. «a coordonat eforturile cu alte persoane scandaloase – de exemplu, fostul viceministru de externe pe lângă comuniști, Valeriu Ostalep»,
2. Calificativul «persoană scandaloasă», în partea care îl vizează direct pe reclamant.

Solicită, obligarea pârâtului la publicarea următorului text de dezmințire: «Redacția Nokta retrage afirmația publicată la data de 26 ianuarie 2026 în articolul „Nokta„ a obţinut blocarea unui cont de Facebook care defăima redacţia şi încălca drepturile de autor”, potrivit căreia Valeriu Ostalep ar fi coordonat eforturi cu alte personae împotriva redacției.

Redacția precizează că nu deține probe privind existența unei coordonări între Valeriu Ostalep și alte persoane și recunoaște că afirmația nu are un substrat factologic suficient. Dezmințirea să rămână publicată 30 zile calendaristice.

Solicită eliminarea definitive din articol a fragmentului indicat la pct. 1 și eliminarea calificativului «persoană scandaloasă», în partea ce îl vizează pe reclamant.

Or, precizează capetele de cerere: constatarea caracterului defăimător al afirmației privind «coordonarea eforturilor», atribuită reclamantului, constatarea caracterului defăimător al calificativului «persoană scandaloasă» în raport cu reclamantul, obligarea pârâtului la publicarea dezmințirii în forma indicată, obligarea pârâtului la înlăturarea fragmentelor indicate, încasarea prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei, încasarea cheltuielilor de judecată. (f.d. 49)

La data de 8 iunie 2026, administratorul Asociației Obștești „Piligrim-Demo”, Siercheli M., a depus o referință asupra cererii de chemare în judecată având ca obiect apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, prin care a solicitat respingerea

integrală a acțiunii formulate de Ostalep Valeriu, pe care a apreciat-o ca fiind vădit neîntemeiată și lipsită de suport juridic și factologic.

În susținerea poziției sale, administratorul a invocat următoarele circumstanțe:

Pe rolul Judecătoriei Comrat, sediul Central, se află în examinare, în procedură contencioasă generală, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Ostalep Valeriu împotriva Asociației Obștești „Piligrim-Demo”, având ca obiect apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, constatarea caracterului defăimător al informațiilor, dezmințirea acestora, înlăturarea conținutului contestat și repararea prejudiciului moral.

Consideră cererea de chemare în judecată depusă de către Valeriu Ostalep drept una vădit neîntemeiată, lipsită de suport juridic și factologic, impunându-se necesitatea respingerii integrale a pretențiilor formulate de către reclamant, din considerentele ce urmează.

Nokta, a publicat pe site-ul oficial nokta.md articolul jurnalistic intitulat: „Nokta a obținut blocarea unui cont de Facebook care defăima redacția și încălca drepturile de autor". Articolul descrie circumstanțele în care platforma Meta a aplicat sancțiuni împotriva contului de Facebook al utilizatorului "Olga Parzany", ca urmare a multiplelor încălcări ale drepturilor de autor și a campaniei sistematice de denigrare a redacției Nokta.

În cuprinsul articolului jurnalistic contestat, pârâtul a relatat, printre altele, următoarele. Textuloriginal (extras):

„Кроме нарушения авторских прав, Парзани вырывала из контекста видеорепортажи и фотографии nokta.md, моменты авторских передач «Это вам не мешки таскать», «Цена свободы», Nokta Live, монтировала с искажением смысла и публиковала с целью организации травли, распространения оскорблений и языка вражды против наших журналистов, героев наших публикаций и третьих лиц. Парзани написала десятки постов, нацеленных на nokta, и координировала усилия с другими скандальными персонами - например, бывшим замминистра иностранных дел при коммунистах Валерием Осталепом.

Informațiile concret contestate de către reclamant, marcate cu aldine în cererea de chemare în judecată, vizează două fragmente: 1. Sintagma „координировала усилия с (...) Валерием Осталепом." (în traducere: a coordonat eforturile (în redactarea de postări împotriva nokta) cu Valeriu Ostalep".). 2. Calificativul „скандальными персонами” (in traducere: „persoane scandaloase", folosit în cadrul aceleaşi fraze pentru a descrie persoanele cu care Parzany a coordonat acțiunile sale).

Aceste expresii reprezintă obiectul concret al litigiului, astfel cum reiese din însăşi cererea de chemare în judecată și din cererea prealabilă expediată în adresa noastră, recepționată la data de 26 ianuarie 2026.

La data de 29 ianuarie 2026, A.O. „„Piligrim-Demo”, prin intermediul administratorului Mihail SIRCHELI, a examinat cererea prealabilă înaintată și a

comunicat reclamantului refuzul motivat în satisfacerea pretențiilor vădit neîntemeiate, prin răspunsul oficial expediat în termenul legal de 5 zile, prevăzut la art. 16 alin. (1) al Legii nr. 64/2010 cu privire la libertatea de exprimare (in continuare -„Legea nr. 64/2010").

Reclamantul Valeriu Ostalep esteo persoană publică în sensul art. 2 al Legii nr. 64/2010, întrucât a exercitat funcția de vice-ministru al afacerilor externe al Republicii Moldova in perioada guvernării Partidului Comuniştilor (PCRM) și continuă să fie o figură publică activă în spațiul informațional, prin participarea constantă la dezbateri publice, interviuri media şi prim activitate intensă pe rețelele sociale (Telegram, Facebook), unde se exprimă frecvent asupra unor chestiuni de interes general (politică externă a Republicii Moldova, parteneriatele strategice raporturile cu Federația Rusă şi Uniunea Europeană, activitatea unor mass-media judecători).

În lumina bunelor practici în soluționarea cauzelor cu privire la apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, în care se solicită restabilirea în drepturi prin dezmințire, cea mai importantă sarcină a instanței de fond este de a determina dacă reclamantului i-a fost afectată onoarea, demnitatea şi/sau reputația profesională și dacă sunt necesare măsuri de sancționare, folosind următoarele criterii: a. Dacă informația răspândită constituie relatări cu privire la fapte sau judecăți de valoare; b. Dacă există suport probant; c. Dacă persoana sau evenimentele vizate constituie subiect de interes public; d. Dacă persoana care a difuzat informația este jurnalist, și dacă da, în ce măsură pârâtul şi-a exercitat obligațiunile cu bună-credință șiprofesionalism; e. In funcție de criteriile de mai sus, dacă este necesară și justificată aplicarea unei sancțiuni și dacă sancțiunea este adecvată și proporțională.

Informațiile contestate de reclamanți reprezintă veritabile judecăți de valoare întemeiate pe un substrat factologic suficient și nu relatări false cu privire la fapte, astfel cum eronat se susține în cererea de chemare în judecată. Această încadrare este esențială pentru determinarea corectă a regimului juridic aplicabil, întrucât natura informației determină sarcina probațiunii şi formele de restabilire în drepturi.

Art. 7 al Legii nr. 64/2010 prevede trei modalități de lezare a onoarei demnității şi/sau reputației profesionale, care sunt exprimate prin răspândirea: a. Relatărilor cu privire la fapte (în continuare - „RPF"); b. Judecăților de valoare fără substrat factologic suficient (în continuare -„„JDV"); c. Injuriilor.

Contrar percepțiilor eronate a reclamantului privind natura juridică a informațiilor contestate („Această frază referitor la coordonarea eforturilor este formulată nu ca opinie ci ca afirmație de fapt (...) mă calomniază"; „afirmația: „a coordonat eforturile cu Valeriu Ostalep" - nu este o simplă judecată de valoare"), aceste expresii reprezintă veritabile judecăți de valoare. Această concluzie derivă din următoarele definiții, prevăzute la art. 2 al Legii nr. 64/2010: „Fapt - eveniment, proces sau fenomen care a avut sau are loc în condiții concrete de loc şi timp şi a cărui veridicitate poate fi dovedită."; „Judecată de valoare - opinie, comentariu, teorie sau idee care reflectă atitudinea față de un fapt, a cărei veridicitate este imposibil de

dovedit."; „Judecată de valoare fără substrat factologic suficient - judecată de valoare care se bazează pe fapte care nu au avut loc sau pe fapte care au avut loc, dar a căror expunere este denaturată până la falsitate." Injurie - exprimare verbală, scrisă sau nonverbală care ofensează intenționat persoana și care contravine normelor de conduită general acceptate într-o societate democratică".

Încadrarea corectă a informațiilor contestate de reclamant în una dintre categoriile de mai sus este importantă atât pentru asumarea corespunzătoare a sarcinii probațiunii, cât şi pentru identificarea formulelor corecte de restabilire în drepturi prin: a. rectificarea sau dezmințirea informației (valabil în cazul RPF și JDV); b. publicarea unei replici (valabil doar în cazul JDV); c. exprimarea scuzelor (valabil doar în cauzele injuriilor și cele cu privire la apărarea vieții private şi de familie); d. repararea prejudiciului moral şi material cauzat (valabil în toate cazurile).

Cu privire la sintagma „координировала усилия с Валерием Осталепом”., consideră că sintagma „координировала усилия с (...) Валерием Осталеном", constituie o judecată de valoare întemeiată pe un substrat factologic suficient, în sensul art. 2 şi 7 alin. (4) al Legii nr. 64/2010, formulată într-un context critic specific demersului jurnalistic.

În primul rând, formularea „координировала усилия” nu descrie un fapt punctual, precis şi susceptibil de verificare strictă (precum existența unui acord formal între părți, a unei relații instituționalizate sau contractuale), ci exprimă o apreciere evaluativă asupra modului în care acțiunile publice ale Olga Parzany şi ale lui Valeriu Ostalep se manifestă în spațiul online, prin convergență, sincronizare, indifferent de existența unui acord prealabil.

În acest sens, este relevant de a reține că termenul „координировала усилия” nu impune existența unui acord formal sau a unei relații instituționalizate între Olga Parzany şi Valeriu Ostalep, ci descrie un comportament public observabil de orice persoană. Sensul uzual al termenului „координировать" în limba rusă, conform dictionarelor de referință, include nu doar existența unui acord, ci și, acțiuni de armonizare sau sincronizare, indiferent de existența unui acord prealabil.

În al doilea rând, această apreciere evaluativă nu este una arbitrară, ci se bazează pe un substrat factologic suficient, constând în activitatea publică desfășurată de cei doi pe o platformă online (Telegram), unde: ambii publică în mod repetat conținut orientat împotriva Nokta; Olga Parzany distribuie sistematic mesajele lui Valeriu Ostalep prin funcția de „Forwarded from", fapt vizibil pe capturile de ecran anexate la prezenta referință; Valeriu Ostalep, la rândul său, distribuie postările Olgăi Parzany; ambii promovează mesaje similare cu tematică, ton și direcție, într-un interval de timp apropiat, referindu-se la aceleaşi subiecte (blocarea contului Facebook al Parzany, criticile la adresa lui Sircheli, criticile la adresa Nokta, atacurile la adresa Centrului pentru Jurnalism Independent etc.)

Aceste elemente obiective, demonstrate prin capturi de ecran anexate, indică existența unei activități coordonate la nivel de discurs public, ceea ce justifică, din

perspectiva unui observator obiectiv, utilizarea expresiei „координировала усилия" in cadrul materialului jurnalistic. Faptul că reclamantul nu acceptă această caracterizare nu îi oferă acesteia caracter fals, ea reprezintă, prin definiție, o apreciere asupra unei realități observabile.

În al treilea rând, este relevant de a sublinia că simpla negare formală a coordonării de către reclamant (, Eu, Valeriu Ostalep, nu coordonez cu nimeni nici o activitate") nu echivalează, sub aspect juridic, cu probarea caracterului fals al judecății de valoare formulate de pârât. Respectiv. (1) pârâtul nu a afirmat existența unui acord formal sau a unei relații contractuale între Olga Parzany şi Valeriu Ostalep, ci a descris un comportament public observabil, (2) conform jurisprudenței CEDO, judecățile de valoare nu sunt susceptibile de probă a veridității în termeni absoluți, ci se evaluează prin raportare la substratul factologic care le susține.

În al patrulea rând, faptul că pagina de Facebook a Olgăi Parzany a fost ulterior ştearsă (urmare a deciziei Meta din 25.01.2026), nu infirmă această concluzie, întrucât legătura de cooperare/coordonare este demonstrată prin comportamentul public persistent al ambilor auton pe o platformă online (Telegram), comportament care rămâne accesibil şi verificabil pri capturile de ecran anexate la prezenta referință.

Cu privire la calificativul „скандальными персонами" menționează că calificativul „скандальными персонами" constituie, în mod evident, o judecată de valoare, exprimată într-un context de dezbatere publică şi critică juunalistică, şi nu o relatare de fapt susceptibilă de probare strictă. Termenul „скандальный" nu impute persoanei vizate săvârşirea unei conduite concrete şi verificabile, ci exprimă o apreciere asupra modului în care acțiunile publice ale persoanei sunt percepute în cadrul comunității. Veridicitatea unei astfel de aprecieri este, prin natura sa, imposibil de dovedit în termeni stricți, întrucât depinde de percepția subiectivă a celor care formulează aprecierea.

În al doilea rând, totuşi, această judecată de valoare este întemeiată pe un substrat factologic suficient, rezultând dintr-un ansamblu larg de informații publice, documentate de surse jurnalistice credibile şi accesibile publicului larg. Astfel, presa de investigație a relatat în mod repetat despre activitatea publică a lui Valeriu Ostalep, inclusiv prin articole care evidențiază, între altele: promovarea constantă a unor retorici şi narațiuni pro-Kremlin, inclusiv mesaje anti-UE şi anti-parteneri strategici ai Republicii Moldova; aparițiile frecvente în spații media asociate propagandei ruse şi preluarea discursurilor similare cu cele ale oficialilor Federației Ruse; implicarea în activități economice sensibile, precum furnizarea de arme, muniții și servicii de pază pentru instituții ale statului, inclusiv prin companii asociate - fapte documentate de publicații de investigație precum agora.md: menținerea în surse publice precum mirotvorets.info, care îi atribuie reclamantului afirmații şi poziții ce contravin politicii externe oficiale a Republicii Moldova; acțiuni judiciare anterioare şi controverse publice repetate, inclusiv litigii cu alte instituții media.

În al treilea rând, ansamblul acestor circumstanțe obiective, accesibile publicului larg şi documentate de multiple surse jurnalistice independente, justifică din perspectiva unui observator rezonabil utilizarea calificativului „скандальный" in raport cu persoana reclamantului. Aprecierea respectivă nu este arbitrară, ci reflectă percepția publică a unei activități care a generat în mod repetat controverse în spațiul informațional.

În concluzie, ambele expresii contestate de reclamant constituie judecăți de valoare întemeiate pe un substrat factologic suficient, întrunind exigențele art. 7 alin. (4) lit. a) al Legii nr. 64/2010, precum şi cele ale jurisprudenței CEDO în materia libertății de exprimare. În aceste condiții, pretențiile reclamantului privind constatarea caracterului defaimător, dezmințirea şi înlăturarea conținutului sunt vădit neîntemeiate şi urmează a fi respinse.

La capitolul sarcina probațiunii și suportul probant menționează că reclamantul nu a probat caracterul defăimător şi falsitatea relatărilor contestate, limitându-se la simple alegații declarative. In schimb, pârâtul dispune de un suport probant suficient, constând în capturi de ecran din contul de Telegram al lui Valeriu Ostalep și al Olgăi Parzany, precum şi în referințe la articole jurnalistice de investigație publicate de surse credibile (mirotvorets.info. agora.md), care confirmă substratul factologic suficient al judecăților de valoare formulate. Drept urmare, condițiile cumulative pentru restabilirea în drepturi nu sunt îndeplinite, iar pretenţiile reclamantului, lipsite de suport probant, urmează a fi respinse.

Potrivit art. 7 alin. (4) al Legii nr. 64/2010:, (4) Persoana lezată prin răspîndirea unor judecăți de valoare poate fi restabilită în drepturi dacă judecăţile de valoare cumulează următoarele condiții: a) nu se bazează pe un substrat factologic suficient; b) au un caracter defăimător; c) permit identificarea persoanei vizate de informație."

Suplimentar componentelor generale ale sarcinii probațiunii, impuse de prevederile art. 118 al Codului de procedură civilă al RM, art. 24 alin. (1) al Legii nr. 64/2010, instituie obligația imperativă a reclamantului de a demonstra:„(...) b) informația îl vizează și este defaimătoare; (...) d) judecata de valoare nu se bazează pe un substrat factologic suficient; e) existența şi cuantumul prejudiciului cauzat".

Conform pct. 10 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 7 din 24.12.2012 cu privire la practica aplicării de către instanțele de judecată a unor prevederi ale Legii cu privire la libertatea de exprimare (in continuare - „HPCSJ nr. 7/2012"): „Restabilirea persoanei în drepturi se va face doar dacă s-a constatat că informația este falsă. Caracterul defăimător al informației nu se prezumă. Acest fapt trebuie de dovedit de reclamant".

La pct. 10 al HPCSJ nr. 7/2012, cu trimitere la cauza CEDO Busuioc c. Moldovei:„Cerinţa de a dovedi veridicitatea judecăților de valoare este imposibil de a fi indeplinită, deoarece adevărul afirmațiilor ce constituie judecăţi de valoare nu poate fi dovedit, iar invocarea probei veritații în acest caz ar constitui o încălcare a libertății

de exprimare, parte fundamentală a dreptului asigurat de art. 10 din Convenţia Europeană”.

Reclamantul îşi fundamentează întreaga argumentație pe simpla negare a coordonării („eu nu coordonez cu nimeni nici o activitate"), fără a aduce nicio probă care să demonstreze caracterul fals al judecăților de valoare formulate sau insuficiența substratului factologic. Negarea formală nu echivalează, sub aspect juridic, cu probarea caracterului fals al unei judecăți de valoare, ea reprezintă, cel mult, expresia unei alte percepții subiective - cea a reclamantului asupra propriilor sale acțiuni publice.

De cealaltă parte, pârâtul deține suport probant suficient obținut în procesul documentării materialului jurnalistic, care demonstrează substratul factologic suficient al judecăților de valoare formulate. Aceasta constă, în principal, în:

Capturi de ecran din contul de Telegram a lui Valeriu Ostalep, care atestă distribuirea sistematică, prinfuncția,Forwarded from", a postărilor Olgăi Parzany;

Capturi de ecran din contul public de Telegram al Olgăi Parzany, care atestă distribuirea sistematică, prin aceeaşi funcție, a postărilor lui Valeriu Ostalep;

Capturi de ecran care atestă tematica convergentă al postărilor (toate vizează atacuri la adresa Nokta, Sircheli, Centrului de Jurnalism Independent etc.) și sincronizarea temporale a acestora;

Articolul publicat de mirotvorets.info. accesibil la adrese https://mirotvorets.info/category/show/272 care documentează activitatea publicăa reclamantului și pozițiile sale față de Republica Moldova; Articolul publicat de agora.md la 07.10.2024, intitulat „Valeriu Ostalep promovează retoricile propagandistice ruseşti și livrează arme pentru instituțiile de stat moldoveneşti accesibil la adresa https://agora.md/2024/10/07/valeriu-ostalep-promoveaza-retoricile-propagandistice-rusești și-livreaza-arme-pentru-institutiile-de-stat-moldovenesti, care documentează implicare reclamantului în activități economice sensibile și promovarea unor narativuri controversate Postările publice ale lui Valeriu Ostalep şi Olga Parzany pe Telegram, prin care atacă în mod systematic Nokta, jurnalștii și deciziile judecătorești în care au fost părți.

Aceste probe confirmă în mod clar că judecățile de valoare formulate de pârât în materialul jurnalistic contestat se bazează pe un substrat factologic suficient, fapt ce exclude incidența art. 7 alin. (4) lit. a) al Legii nr. 64/2010. În aceste condiții, lipsa probei caracterului neîntemeiat al judecăților de valoare exclude posibilitatea admiterii cererii de chemare în judecată.

În ce privește caracterul defăimător al informațiilor, HPCSJ nr. 7/2012 prevede: ,La determinarea caracterului defăimător al informației, instanțele vor ține cont că, unele informații pot fi calificate atît ca defăimătoare, cât şi lipsite de acest caracter, în funcție de modul de percepere, de aprecierea subiectivă, de situația concretă, de context, de persoanele în rîndul cărora este răspîndită informația.; În cazul existentei unor dubii rezonabile cu privire la caracterul defăimător al informației, situaţia se va

interpreta împotriva restricționării libertății de exprimare conform art.25 alin.(6) din lege".

Reclamantul a invocat şi pretinse afectări ale reputației sale profesionale, discreditare publică şi asocierea cu presupuse activități ilegale, fără a prezenta dovezi concrete în susținerea acestor alegații. Or, după cum am demonstrat la secțiunea precedentă, materialul jurnalistic contestat nu îi atribuie reclamantului săvârșirea unor fapte ilegale concrete, ci formulează judecăți de valoare întemeiate pe un substrat factologic suficient.

În concluzie, reclamantul nu a probat nici falsitatea, nici caracterul defăimător al informațiilor, iar pârâtul s-a asigurat că informația publicată se bazează pe substrat factologic suficient. În aceste condiții, pretențiile reclamantului nu pot fi satisfăcute în baza art. 7 alin. (4) al Legii nr. 64/2010.

La capitolul calitatea de persoană publică a reclamantului subliniază că reclamantul nu a indicat în cererea sa de chemare în judecată dacă este sau nu persoană publică, deşi art. 18 alin. (2) lit. e) al Legii nr. 64/2010 prevede imperativ această mențiune. Activitatea sa profesională anterioară în calitate de vice-ministru al afacerilor externe, menținerea sa în atenția publică prin participarea constantă la dezbateri politice şi prin activitate intensă pe rețelele sociale îl încadrează în mod neechivoc în categoria de persoană publică. Conform Legii nr. 64/2010, HPCSJ ntr. 7/2012 şi jurisprudența CEDO, limitele criticii acceptabile sunt mai largi pentru persoanele publice, ceea ce reduce substanțial caracterul defăimător al pretențiilor reclamantului.

Conform art. 18 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 64/2010, reclamantul trebuie să indice dacă este sau nu persoană publică și dacă informația se referă la această calitate:„Invocind circumstantele de fapt și de drept pe care îşi întemeiază pretențiile, reclamantul va mai indica: e) dacă este sau nu persoană publică în sensul prezentei legi şi dacă informația se referă la calitatea lui de persoană publică". În cererea de chemare în judecată, reclamantul a omis acest aspect, evitând să-şi recunoască propria calitate de persoană publică.

Articolul 2 al Legii nr. 64/2010 defineşte persoana publică ca: „persoană care exercită funcții publice sau o altă persoană care, datorită statutului, poziției sociale sau altor circumstanţe, trezeşte interesul public".

Valeriu Ostalep întruneşte cumulativ ambele criterii prevăzute de definiția legală. În primul rând, a exercitat funcția de vice-ministru al afacerilor externe al Republicii Moldova în perioada guvernării Partidului Comuniştilor (PCRM), aspect recunoscut implicit chiar în conținutul cererii de chemare în judecată. Calitatea de fost demnitar de stat de rang înalt îi conferă statutul permanent de persoană publică, având în vedere funcția exercitată în cadrul Ministerului Afacerilor Externe.

În al doilea rând, reclamantul continuă să fie o figură publică activă în spațiul informațional prin participarea constantă la dezbateri publice, interviuri media şi prin activitate intensă pe rețelele sociale (Telegram, Facebook), unde se exprimă frecvent

și public asupra unor chestiuni de interes general. Capturile de ecran anexate la prezenta referință atestă că reclamantul:

Deține un cont public de telegram cu mii de vizualizări pe postare;

Comentează în mod constant şi public deciziile autorităților publice, ale instanțelor de judecată, ale instituțiilor mass-media şi ale altor figuri publice;

Anunţă public acțiuni judiciare planificate și strategii litigioase, inclusiv impotriva mai multor instituții mass-media (TV 8, Jurnal TV, Nokta, Centrul pentru Jurnalism Independent);

Participă la emisiuni în direct, unde îşi exprimă pozițiile pe subiecte de interes public.

Conform HPCSJ nr. 7/2012: „Limitele criticii acceptabile în adresa personalităţilor publice sau a organismelor guvernamentale sunt mai largi decît ale celei în adresa persoanelor particulare, şi, în general, sunt mai largi atunci cînd nu sunt criticate persoane nominalizate".

CEDO a stabilit în cauza Lingens c. Austriei (Hotărârea din 08.07.1986) că limitele criticii admisibile sunt mai largi în privința unei persoane publice, și îndeosebi a unui politician, decât în cea a unei persoane particulare. La §42 al hotărârii: „Limitele criticii acceptabile sunt, în consecință, mai largi în ceea ce priveşte un politician care acționează în exercitarea funcției sale publice decât în raport cu o persoană privată. Primul se expune în mod inevitabil şi conştient unei examinări atente a fiecărui cuvânt şi a fiecărei acțiuni, atât din partea jurnaliștilor, cât şi a publicului larg, şi trebuie să manifeste un grad mai ridicat de toleranță".

De asemenea, în cauza Oberschlick c. Austriei (nr. 1 - Hotărârea din 23.05.1991), la $59, Curtea a subliniat că un politician trebuie să manifeste un grad mai ridicat de toleranță față de critica mass-media, în special atunci când el însuşi face declarații publice susceptibile de critică.

Percepția reclamantului cu privire la activitatea sa publică nu poate prevala asupra dreptului mass-media de a emite judecăți de valoare critice și asupra dreptului publicului de a cunoaşte aceste judecăți. Suplimentar, după cum a demonstrat la secţiunea precedentă, pârâtul nu a probat nici falsitatea (pentru a proba insuficiența suportului factologie), nici caracterul defăimător al informațiilor, condiții cumulative prevăzute la art. 7 alin. (4) lit. a) și b) și art. 24 alin. (1) lit. b) şi d) al Legii nr. 64/2010, invocând doar afirmații generice.

În concluzie, având în vedere statutul de persoană publică a lui Valeriu Ostalep și interesul public al informațiilor difuzate, solicitările reclamantului privind restabilirea în drepturi trebuie analizate cu precauție. Protecția libertății de exprimare prevalează în cazul persoanelor publice. iar limitele răspunderii sunt mai largi decât în cazul persoanelor private.

La capitolul ce ține de faptul că informațiile răspândite sunt de interes public subliniază că informațiile contestate se referă la o temă de interes public major, şi anume campania sistematică de denigrare și hărțuire împotriva unei instituții de presă

independente (Nokta), însoțită de încălcări grave repetate ale drepturilor de autor, acțiuni cu impact direct asupra libertății presei accesului publicului la informație. Acțiunile coordonate ale Olgăi Parzany şi ale lui Valeri Ostalep împotriva Nokta intră, prin natura lor, în sfera dezbaterii publice asupra unor chestiun care vizează funcționarea democratică a societății și standardele profesionale ale jurnalismului.

În temeiul art. 24 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 64/2010, pârâtul trebuie să demonstreze informația este de interes public. Conform art. 3 alin. (1)-(4) al aceleaşi legi:„(1) Oric persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de a căuta, de primi şi de a comunica fapte şi idei. (2) Libertatea de exprimare protejează atît conținutul, cât și forma informaţiei exprimate, inclusiv a informației care ofensează, şochează sau deranjează. (3) Exercitarea libertății de exprimare poate fi supusă unor restrîngeri prevăzute de lege, necesare într-o societate democratică pentru securitatea naţională, integritatea teritorială sau siguranţa publică, pentru a apăra ordinea și a preveni infracțiunile, pentru a proteja sănătatea şi morala, reputaţia sau drepturile altora, pentru a împiedica divulgarea de informaţii confidentiale sau pentru a garanta autoritatea şi imparţialitatea puterii judecătoreşti. (4) Restrîngerea libertăţii de exprimare se admite doar pentru protejarea unui interes legitim prevăzut la alin. (3) şi doar în cazul în care restrîngerea este proporţională cu situația care a determinat-o, respectîndu-se echilibrul just dintre interesul protejat şi libertatea de exprimare, precum şi libertatea publicului de a fi informat".

Articolul 4 alin. (1)-(3) din Legea nr. 64/2010 prevede că:„(1) Statul garantează libertatea de exprimare a mass-mediei. Nimeni u poate interzice sau împiedica mass-media să răspindească informații de interes public decît în condițiile legii. (2) Mass-media are sarcina de a informa publicul asupra problemelor de interes public şi de a efectua, în conformitate cu responsabilitățile sale, investigații jurnalistice în probleme de interes public. (3) Pe lingă garanţiile prevăzute la art. 3, libertatea de exprimare a mass-mediei admite şi un anumit grad de exagerare sau chiar provocare, cu condiția să nu se denatureze esența faptelor".

În aceeaşi ordine de idei, art. 6 alin. (2) al Legii nr. 64/2010 stabilește că apărarea onoarei, demnității şi reputației profesionale:„nu poate prevala asupra libertății publicului de a primi informații de interes public".

În conformitate cu art. 2 al Legii nr. 64/2010, sintagma „interes public” înseamnă: „ interes al societății (şi nu simpla curiozitate a indivizilor) faţă de evenimentele ce țin de exercitarea puterii publice într-un stat democratic sau față de alte probleme care, în mod normal, trezesc interesul societății sau al unei părţi a ei".

La caz, informațiile contestate vizează nu doar campania sistematică de încălcare a drepturilor de autor şi de denigrare a unei instituții de presă independente (Nokta), ci şi modul în care anumite figuri publice (Olga Parazny şi Valeriu Ostalep) participă la o astfel de campanie. Aceste aspecte ating direct mai multe chestiuni de interes public major.

Funcționarea presei libere în Republica Moldova și protecția jurnaliștilor împotriva campaniilor coordonate de hărțuire;

Respectarea drepturilor de autor și a proprietății intelectuale a instituțiilor de presă:

Conduita publică a unei foste persoane cu funcții de demnitate publică (fost viceministru de externe);

Modul în care influența politică şi mediatică este utilizată împotriva mass-mediei independente;

Polarizarea spațiului informațional din Republica Moldova și rolul anumitor actori în această polarizare.

Tematica materialului jurnalistic contestat se încadrează în tipologia problemelor de interes public asupra cărora Curtea Europeană a Drepturilor Omului acordă un nivel înalt de protecție libertății de exprimare şi presei. Astfel cum a stabilit Cuutea în cauza Lingens c. Austriei, libertatea de exprimare constituie una dintre fundamentele esențiale ale unei societăți democratice" şi ,,se aplică inclusiv ideilor care ofensează, şochează sau deranjează" (§ 41), iar ,limitele criticii admisibile sunt mai largi în privința unei persoane publice", aceasta expunându-se ,unei examinări mai atente a fiecărui cuvând șifapte" (§ 42). În aceeaşi ordine de idei, Curtea a reținut că excepțiile de la libertatea de exprimare „trebuie interpretate strict, iar necesitatea restrângerii trebuie demonstrată convingător" (Steel și Morris c. Regatul Unit § 87), protecția fiind condiționată de bună-credința și furnizarea unor informații exacte și fiabile, jurnaliștilor fiindu-le permis „recursul la un anumit grad de exagerare sau chiar provocare" (§ 90-91).

În cauza de referință Bladet Tromso și Stensaas c. Norvegiei (Hotărârea din 20.05.1999) la § 59. Curtea a reiterat că rolul esențial al presei într-o societate democratică este acela de a transmite informații şi idei privind toate chestiunile de interes public, inclusiv recurgând la un anumit grad de exagerare sau chiar provocare: „obligația sa este totuşi de a transmite - într-un mod conform obligațiilor şi responsabilităților sale - informații și idei cu privire la toate chestiunile de interes public (...). În plus, Curtea este conștientă de faptul că libertatea jurnalistică acoperăposibilitatea de a recurge la un anumit grad de exagerare sau chiar provocare".

Această abordare a fost confirmată şi în cauza Pedersen şi Baadsgaard c. Danemarcei (Hotărârea din 17.12.2004, §71), unde Curtea a subliniat caracterul esențial al unei prese libere pentru funcţionarea corectă a societății democratice, precum şi rolul de "câine de pază public". Astfel, mass-media beneficiază de o protecție sporită atunci când contribuie la dezbaterea publică asupra unor chestiuni de interes public.

Deşi protecția reputației profesionale este o valoare recunoscută de lege, conform art. 6 alin (2)al Legii nr. 64/2010, aceasta nu prevalează automat asupra dreptului publicului de a fi informat. Pentru a solicita restabilirea în drepturi, reclamantul ar trebui să demonstreze că informațiilerăspândite sunt false (lipsite de

suport factologic suficient), ceea ce, în cazul de față, nu s-a probat. Prin urmare, simplul dezacord cu informațiile de interes public lansate în spațiul mediatic de A.O.„Piligrim-Demo" nu poate constitui temei de răspundere juridică pentru pârât.

La capitolul bună-credință a pârâtului a menționat că în cazul de față, pârâtul a acționat cu bună-credință, limitându-se la formularea unor judecăți de valoare întemeiate pe un substrat factologic suficient, în cadrul unui demers jurnalistic dedicat unei chestiuni de interes public major. Publicarea materialului a fost precedată de verificări rezonabile și se bazează pe documentarea exhaustivă a comportamentului public a persoanelor vizate. În aceste condiții, nu există indicii de rea-credință sau neglijență, iar orice dubiu privind buna-credință se interpretează în favoarea pârâtului, conform art. 25 alin. (5) al Legii nr. 64/2010.

Buna-credință a pârâtului reiese din ansamblul circumstanțelor obiective care au precedat publicarea materialului jurnalistic. Pârâtul nu a acționat cu scopul de a prejudicia reclamantul, nu a formulat acuzații denaturate și nu a adăugat susțineri proprii ce ar depăși sfera informațiilorpublice documentate. Materialul jurnalistic descrie, în esență, o situație obiectivă, și anume blocarea contului de Facebook al Olgăi Parzany de către platforma Meta, în urma a 87 de plângeri întemeiate înaintate de Nokta cu privire la încălcările drepturilor de autor.

Anterior publicării materialului, pârâtul a întreprins măsuri rezonabile de verificare, conformstandardelor de diligență profesională. Acesta a:

Documentat exhaustiv încălcările repetate ale drepturilor de autor de către contul „Olga Parzany", şi a obținut lista detaliată a postărilor șterse de Meta;

Verificat activitatea publică a Olgăi Parzany şi a lui Valeriu Ostalep pe Telegrat, си documentarea conduitei lor convergente prin capturi de ecran;

Consultat surse jurnalistice externe credibile (mirotvorets.info. agora.md), care au documentat în mod independent activitatea publică controversată a reclamantului;

Reflectat în mod echilibrat circumstanțele, prezentând faptul că platforma Meta a aplica „Repeat Infringer Policy", fapt obiectiv şi verificabil.

Colectarea informațiilor premergătoare a avut loc în conformitate cu principiile Codului deontologic al jurnalistului din Republica Moldova, în special pct. 21 privind echilibrul între drepturile jurnalistului și drepturile persoanelor vizate în informațiile de interes publice:„2.1. Jurnalistul colectează informație în mod etic și legal. În colectarea informației de interes public jurnalistul se asigură de fiecare dată că între drepturile sale și drepturile persoanelor vizate în produsele sale mediatice există un echilibru rezonabil.".

Nu există nici un element care să sugereze rea-credință sau neglijență în conduita pârâtului. Publicarea informațiilor s-a realizat în scopul informării publicului despre o chestiune de interes major, campania coordonată de denigrare şi încălcare a drepturilor de autor împotriva unei instituții de presă independente, fiind însoțită de un substrat factologic solid şi documentat.

În conformitate cu art. 25 alin. (5) din Legea nr. 64/2010: ‚Orice dubiu rezonabil cu privire la buna-credință a persoanei care a efectuat o investigație jurnalistică se interpretează în favoarea bunei-credințe". Principiul enunțat este pe deplin aplicabil în cazul de față. Suplimentar, în conformitate cu art. 25 alin. (3) al aceleaşi legi: Orice dubiu rezonabil cu privire la acordarea statutului de judecată de valoare sau relatare cu privire la fapte se interpretează în favoarea acordării statutului de judecată de valoare".

La capitolul inexistența prejudiciului cauzat a menționat că reclamantul a eşuat cu desăvârşire să demonstreze existența unui prejudiciu moral pretins a fi cauzat, rezumându-se la câteva alegații declarative privind,afectarea reputației profesionale, discreditare publică și asocierea cu presupuse activități ilegale sau imorale". În lipsa demonstrării existenței, întinderii şi cuantumului prejudiciului cauzat, pretenția reclamantului poartă un caracter strict declarativ şi determină necesitatea respingerii acesteia.

Potrivit art. 29 alin. (1) al Legii nr. 64/2010:„Instanţa de judecată va acorda o compensaţie de natură să aducă satisfacţie persoanei lezate. La stabilirea cuantumului compensaţiei pentru prejudiciul moral, acordată persoanei fizice, instanţa de judecată va lua în consideraţie caracterul şi gravitatea suferinţelor fizice şi psihice cauzate reclamantului, caracterul informaţiei răspîndite, gradul de răspîndire a informaţiei, personalitatea reclamantului, reputaţia pirîtului, gradul de vinovăţie a pîritului, consecintele răspîndirii informaţiei defăimătoare, starea materială a reclamantului şi cea a pîritului, publicarea rectificării, dezminţirii sau acordarea dreptului la replică pînă la depunerea cererii de chemare în judecată şi alte circumstanţe importante pentru examinarea cauzei".

Potrivit art. 24 alin. (1) lit. e) al Legii nt. 64/2010:„Reclamantul trebuie să dovedească următoarele: e) existenţa şi cuantumul prejudiciului cauzat". În conformitate cu prevederile art. 18 alin. (2) lit. h) al aceleaşi legi:‚Invocînd circumstantele de fapt şi de drept pe care işi întemeiază pretențiile, reclamantul va mai indica: h) dacă informaţia defăimătoare a cauzat prejudicii morale și materiale şi care este întinderea reală a acestor prejudicii".

Reclamantul s-a limitat la simpla afirmație potrivit căreia suma solicitată cu titlu de despăgubiri morale, de 10.000 MDL, este rezonabilă și proporțională cu gravitatea faptei", fără a indica şi a proba: (1) caracterul și gravitatea suferințelor pretinse a fi cauzate, (2) gradul de răspândire a informației, (3) consecințele concrete asupra activității sale, (4) starea materială a sa şi a pârâtului, (5) legătura cauzală între publicarea materialului și pretinsele consecințe. Simpla afirmație privind„rezonabilitatea" sumei nu echivalează cu probarea existenței şi întinderii reale a prejudiciului.

Mai mult, conform art. 29 alin. (2) al Legii nr. 64/2010: „Se acordă compensaţie pentruп prejudiciul moral cauzat persoanei publice doar în cazul în care persoana publică a fost defăimată cu rea credință. Având în vedere calitatea de persoană publică

a reclamantului(analizată la Secțiunea V) şi buna-credință a pârâtului (demonstrată la Secțiunea VII), pretenția privind compensarea prejudiciului moral, este sub acest aspect, suplimentar, vădit neîntemeiată.

Potrivit art. 29 alin. (5) al aceleași legi: „Compensarea prejudiciilor morale cauzate de mass-media prin răspîndirea unor informații de interes public care s-au dovedit a fi false sau fără un substrat factologic suficient se efectuează doar în cazul în care mass-media a acționat cu rea-credinţă sau cu încălcarea altor obligații profesionale". Aşadar, chiar dacă s-ar admite înmod ipotetic și eronat că informația răspândită de pârât este una fără substrat factologic suficient, solicitarea privind repararea prejudiciului moral ar urma să fie respinsă, dat fiind că pârâtul acționat cu bună-credință și cu respectarea obligațiilor profesionale.

Cu referire la combaterea argumentelor invocate prin cererea de chemare în judecată menționează că analiza cererii de chemare în judecată relevă că reclamantul a invocat o serie de argumente care, dincolo de caracterul lor declarativ și nefondat, denotă confuzia conceptuală față de regimul juridic al libertății de exprimare și tentativa de deturnare a instituțiilor judiciare într-un demers de intimidare a presei. Aceste argumente urmează a fi combătute punctual.

Confuzia dintre judecată de valoare și relatarea de fapt- reclamantul sustine în cererea de chemare în judecată că sintagma „, координировала усилия Валерием Осталепом" - Nu este o simplă judecată de valoare", ci o relatare de fapsusceptibilă de verificare". Această susținere este eronată și reprezintă o confuzie conceptuala fundamentală între cele două categorii juridice.

Astfel, cum a demonstrat în Sectiunea III, formularea „, координировала усилия” nu descrie un fapt punctual, precis și susceptibil de verificare strictă, ci exprimă o apreciere evaluativă asupra modului în care acțiunile publice ale Olgăi Parzany şi ale lui Valeriu Ostalep se manifestă ispațiul online. Existența unui acord formal sau a unei relații instituționalizate nu este o condiție utilizării termenului „координировала усилия", termenul descrie un comportament publiobservabil, susceptibil de a fi caracterizat în diverse moduri de către observatori diferiți.

În conformitate cu art. 25 alin. (3) al Legii nr. 64/2010, orice dubiu rezonabil cu privire acordarea statutului de judecată de valoare sau relatare cu privire la fapte se interpretează favoarea acordării statutului de judecată de valoare". Această prezumție legală este pe deplin aplicabilă în cazul de față.

La capitolul răsturnarea ilegală a sarcinii probațiunii, invocă faptul că reclamantul îi impută pârâtului obligația de a aduce „probe că (Valeriu Ostalep) ar fi coordone eforturi îndreptate spre comiterea ilegalităților", având tenta astfel să răstoarne ilegal sarcina probațiunii. Această abordare este eronată din mai multe considerente.

În primul rând, pârâtul nu a afirmat în materialul jurnalistic că reclamantul ar fi coordoneze eforturi „îndreptate spre comiterea ilegalităților", ci a formulat o judecată de valoare privind coordonarea acțiunilor publice între Olga Parzany şi Valeriu

Ostalep împotriva Nokta. Reclamantul încearcă să impută pârâtului afirmații pe care nu le-a făcut, denaturând conținut real al materialului jurnalistic.

În al doilea rând, conform art. 24 alin. (1) lit. d) al Legii nr. 64/2010, sarcina de a demonstra că, judecata de valoare nu se bazează pe un substrat factologic suficient" revine reclamantului, nu pârâtului. Reclamantul nu și-a îndeplinit această obligație procedural

În al treilea rând, conform pct. 10 al HPCSJ nr. 7/2012, cu trimitere la cauza Busuioc c. Moldovei: ‚Cerința de a dovedi veridicitatea judecăților de valoare este imposibil de a fi îndeplinită, deoarece adevărul afirmațiilor ce constituie judecăți de valoare nu poate fi dovedit, iar invocarea probei verității în acest caz ar constitui o încălcare a libertății de exprimare".

Încercarea reclamantului de a impune pârâtului proba unei „coordonări formale" reprezintă în sine, o încălcare a libertății de exprimare.

Pretinsa irelevanţă a surselor externe (mirotvorets.info, agora.md).

Reclamantul invocă în cererea de chemare în judecată că pârâtul ar„Invocă surse externe irelevante (ex. mirotvorets), care nu probează coordonarea și în general sunt surse fake". Această alegație este eronată și irelavantă din mai multe considerente.

În primul rând, sursele externe la care pârâtul face referire în prezenta referință (mirotvorets.info. agora.md) nu sunt invocate pentru a proba, coordonarea", ci pentru a susține substratul factologic al calificativului „ скандальный", ccare reprezintă o judecată de valoare distinctă. Coordonarea este probată prin capturile de ecran din contul public de Telegram al reclamantului şi al Olgăi Parzany, nu prin sursele externe.

În al doilea rând, simpla calificare a unor surse jurnalistice drept „surse fake" de către reclamant nu este însoțită de nicio probă sau argument tehnic care să susțină această calificare. Sursele invocate de pârât (mirotovrets.info și agora.md) sunt surse publice, accesibile oricărui utilizator de internet, iar agora.md are o activitate de investigație cu istoric solid în presa Republicii Moldova.

În al treilea rând, conform jurisprudenței CEDO (Bladet Tromso şi Stensaas c. Norvegiei, §68). presa este în principiu îndreptățită să se bazeze pe conținutul unor rapoarte sau articole publicate în alte surse de presă credibile, fără a fi obligată să efectueze cercetări independente. În caz contrar, rolul esențial al presei de ‚câine de pază public" ar putea fi subminat. Pretinsele „acuzații noi" introduse prin răspunsul la cererea prealabilă.

Reclamantul susține că răspunsul Nokta la cererea prealabilă ar fi „Introdus acuzații noi (pro-Kremlin, arme etc.), care nu apar în articolul inițial, agravând prejudiciul și demonstrând rea intenția". Această susținere este eronată din mai multe considerente fundamentale.

În primul rând, răspunsul oficial la cererea prealabilă nu constituie o „răspândire de informație" în sensul art. 2 al Legii nr. 64/2010. Conform art. 8 lit. c) al aceleași legi. ‚Nu poate fi intentată o acțiune cu privire la defăimare pentru declarația făcută: în

cererile, scrisorile sau plingerile cu privire la încălcarea drepturilor şi a intereselor legitime, expediate autorităților publice pentru examinare". Această imunitate se extinde, prin analogie și conform principiului proporționalității, asupra răspunsurilor formulate în cadrul procedurii prealabile, care reprezintă o etapă a procedurii judiciare.

În al doilea rând, răspunsul Nokta la cererea prealabilă nu introduce , acuzații noi", ci dezvoltă și argumentează substratul factologic care susține judecățile de valoare formulate în articolul inițial.Aceasta este însăși funcția legitimă a procedurii prealabile, și anume, oferirea posibilității pârâtului de a-şi argumenta poziția juridică, indicând elementele factuale și probatorii relevante.

În al treilea rând, referințele la activitatea publică a reclamantului (promovarea retoricelor ci citarea unor livrarea articole de arme pentru instituțiile de stat) nu sunt „„acuzații" formulate de pârat. calificativul jurnalistice publice care fac parte din substratul factologic ce susține de chemare „„ скандальный". Reclamantul nu a contestat în cererea prealabilă şi nici in cererea le sintetizează. în judecată conținutul acestor articole, ci doar exprimă dezacordul cu calificativul ce le sintetizează.

Calificarea răspunsului Nokta drept „tentativă de intimidare".

Reclamantul susține în final că pârâtul ar „Eticheta cererea sa drept „intimidare"", întrucât să prezinte această caracterizare ca un element al pretinsei rele-credințe a pârâtului. Or, calificarea fundamentată în pct. 18 al răspunsului Nokta, reprezintă o apreciere juridică legitimă, pe ansamblul circumstanțelor obiective ale cauzei.

Mai mult, caracterul dincolo de de această caracterizare, demersul reclamantului prezintă şi alte elemente care tentativă de intimidare a unei instituții de presă independente:

- Reclamantul a anunțat public, prin canalul său de Telegram, strategia litigioasă împotriva Nokta cu mult anterior depunerii cererii de chemare în judecată, prezentând-o ca parte a unei acțiuni mai largi împotriva mai multor instituții media (TV 8, JURNAL TV, Centrul pentru Jurnalism Independent), pe care le-a calificat drept corupție, ideologie și nelegiuire";
- Demersul judiciar este însoțit de o campanie sistematică pe canalul de Telegram al reclamantului care vizează discreditarea Nokta, a administratorului Mihail Sircheli şi a colaboratorilor săi;
- Suma pretinsă cu titlu de prejudiciu moral (10.000 MDL), deși modestă, este suplimentată de o cerere de obligare a pârâtului la înlăturarea conținutului, măsură care echivalează, în fond cu o tentativă de cenzură a unui material jurnalistic de interes public;
- Reclamantul a recunoscut public, în postările sale de pe Telegram, că anterior a pierdut într-o instanță d efond un litigiu similar, fapt ce demonstrează caracterul abuziv și systemic al demersurilor sale judiciare împotriva mass-mediei;

- Reclamantul a anunțat public intenția de a duce litigiile până la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prezentând demersurile judiciare ca o,acțiune planificată" şi intenționată.

Aceste elemente, coroborate cu lipsa totală a unui temei juridic real al cererii de chemare în judecată, justifică calificarea demersului reclamantului drept o tentative d eintimidare a redacției Nokta, prin instrumentalizarea procedurii judiciare în scopul descurajării presei libere.

La capitolul jurisprudența CEDO invocată de reclamant menționează că reclamantul invocă în cererea de chemare în judecată mai multe cauze ale CtEDO, cum ar fi, De Haes și şi Gijsels c. Belgiei, Jerusalem c. Austriei, Petrina c. României, Axel Springer AG c. Germaniei cu intenția de a susține ooziția sa juridică. Cu toate acestea, o analiză a acestor că ele sunt aplicabile, dimpotrivă, în favoarea pârâtului.

De Haes şi Gijsels c. Belgiei (Hotărârea din 24.02.1997).

La §47-48 factologic al hotărârii, Curtea a statuat că „judecățile de valoare trebuie să se bazeze pe un referinţă suficient". Or, pârâtul a demonstrat în secțiunile III și IV din prezenta персонами") din prezenta referință, că ambele judecăți de valoare contestate (координировла усилия” și „ скандальными персонами») se bazează pe un substrat factologic suficient. Mai mult, Curtea a recunoscut în această cauză că jurnalismul implică recurgerea la un anunit grad de exagerare sau provocare, art. 4 alin. (3) al Legii nr. 64/2010.

Jerusalem c. Austriei (Hotărârea din 27.02.2001). 10.3.

Reclamantul invocă §43 al hotărârii, cu citare că „judecățile de valoare trebuie să se sprijine pefapte suficiente și verificate". Într-adevăr, în cauza Jerusalem, Curtea a constatat o încălcare a art. 10 CEDO în defavoarea statului austriac, statuând că reclamanta avea dreptul la libertatea de exprimare a unor judecăți de valoare critice la adresa unei secte religioase. Această cauza susține, în realitate, dreptul jurnaliştilor de a formula judecăți de valoare critice cu privire la persoanele publice, fapt ce coincide cu poziția pârâtului.

Petrina c. României (Hotărârea din 14.10.2008).

Reclamantul invocă §28-29 al hotărârii, susținând că, afirmațiile prezentate ca fapte, dar neadevărate, atrag răspunderea autorului". Această cauză nu este aplicabilă la caz, întrucât afirmațiile contestate nu prezintă „afirmații prezentate ca fapte", ci judecăți de valoare întemeiate pe un substrat factologic suficient. In cauza Petrina, Curtea a sancționat afirmația clară şi categorică a apartenenței reclamantului la o organizație politică represivă, fapt verificabil prin documente de arhivă, cu totul diferit de o apreciere asupra unor comportamente publice convergente, precum în cauza de faţă.

Axel Springer AG c. Germaniei (Hotărârea din 07.02.2012).

Reclamantul se raportează la §83-95 al hotărârii, cu pretinderea „testului Axel Springer" ca fiind aplicabil în defavoarea pârâtului. În realitate, aplicarea cumulativă a celor şase criterii stabilite de Curte demonstrează contrariul:

Contribuția publicării la o dezbatere de interes general - articolul vizează o temă de interes public major, anume, campania coordonată de denigrare a unei instituții de presă Şîncălcările drepturilor de autor; Cât de cunoscută este persoana vizată - reclamantul este fost viceministru de externe şi figură publică activă în spațiul informațional; Conduita anterioară a persoanei - reclamantul are o activitate publică controversată documentată în multiple surse jurnalistice; Metoda de obținere a informației și veridicitatea acesteia - informațiile au fost obținute prin observarea contului public de Telegram al reclamantului şi prin consultarea surselor jurnalistice publice; Conținutul, forma și consecințele publicării - articolul a fostformulat în termeni obiectivi, descriind o realitate observabilă, fără imputări penale, sau de altă natură, concrete; Severitatea sancțiunii aplicate - admiterea cererii ar prezenta o sancțiune disproporționată,cu efect de blocaj asupra libertății presei.

Mai mult, la § 83 al hotărârii de mai sus, Curtea a statuat expres că art. 8 CEDO nu poate fiind invocat de o persoană pentru a se plânge de o pierdere a reputației care reprezintă „consecința previzibilă a propriilor actiuni". Or, percepția publică a reclamantului ca, скандальная персона", este consecinta previzibilă a propriei sale activități publice, intens şi controversat documentată în presă și în spațiul online. Urmare a celor invocate, în conformitate cu prevederile Legii nr. 64/2010 și a HPCSJ nr. 7/2012, art. 32 alin. (1) al Constituției Republicii Moldova, art. 10 al CEDO, precum şi a jurisprudenței constante a CtEDO, solicită respingerea integral a cererii de chemare în judecată depusă de către Valeriu Ostalep împotriva A.O. Piligrim-Demo privind apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, constatarea caracterului defăimător al informațiilor, dezmințirea, înlăturarea conținutului și repararea prejudiciului moral.

Poziția participanților la proces expusă în ședința de judecată.

Reclamantul Valeriu Ostalep în ședință de judecată a susținut cererea de chemare în judecată și cererea de concretizarea a cerințelor și a solicitat admiterea acestora, pe motivele de fapt și de drept expuse în cererea depusă.

Reprezentantul pârâtului A.O. Piligrim-Demo, Danu Tartus, în ședința de judecată a susținut pe deplin poziția invocată în referința depusă la cererea de chemare în judecată, solicitînd respingerea integrală a cererii de chemare în judecată depusă de către Valeriu Ostalep împotriva A.O. Piligrim-Demo privind apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, constatarea caracterului defăimător al informațiilor, dezmințirea, înlăturarea conținutului și repararea prejudiciului moral.

Aprecierea instanței de judecată.

Studiind materialele cauzei, apreciind pretenţiile formulate în acţiune în raport cu probele prezentate și analizând pertinența şi temeinicia cerințelor prin prisma prevederilor legale ce guvernează raportul juridic litigios, instanţa de judecată consideră cererea de chemare în judecată neîntemeiată din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 20 din Constituția Republicii Moldova, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime, pe când potrivit prevederilor art. 166 alin. (l) același cod, oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenței sau inexistenței unui drept trebuie să depună în instanța competentă o cerere de chemare în judecată.

Conform art. 239 Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În temeiul art. 240 alin. (1) Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

Conform art. 118 alin. (1), (3) Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluționarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretențiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În corespundere cu art. 121 Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului, iar art. 122 din Codul de procedură civilă, prevede că, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

Potrivit dispoziţiilor art. 130 alin. (1) Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Potrivit art. 239 și art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată, iar la deliberare instanța apreciază probele, determină circumstanțele relevante, stabilește caracterul raportului juridic dintre părți și identifică legea aplicabilă soluționării cauzei.

În materia litigiilor privind defăimarea, cadrul normativ special este constituit de Legea nr. 64/2010 cu privire la libertatea de exprimare, ale cărei dispoziții urmează a fi interpretate în concordanță cu art. 8 și art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Articolul 3 din Legea nr. 64/2010 garantează libertatea de exprimare, inclusiv în privința informațiilor și ideilor care ofensează, șochează sau deranjează. Totodată, exercitarea acestui drept poate fi supusă unor restrângeri prevăzute de lege, necesare pentru protejarea reputației și drepturilor altor persoane, cu respectarea principiului proporționalității.

Potrivit art. 4 din aceeași lege, mass-media are sarcina de a informa publicul asupra problemelor de interes public, libertatea de exprimare a acesteia admițând și un anumit grad de exagerare sau provocare, cu condiția să nu fie denaturată esența faptelor.

Articolul 7 din Legea nr. 64/2010 reglementează condițiile în care persoana lezată prin răspândirea unor relatări cu privire la fapte, a unor judecăți de valoare fără substrat factologic suficient ori a unor injurii poate solicita restabilirea în drepturi.

Astfel, potrivit art. 7 din Legea nr. 64/2010, (1) Orice persoană are dreptul la apărarea onoarei, demnităţii şi reputaţiei sale profesionale lezate prin răspîndirea relatărilor false cu privire la fapte, a judecăţilor de valoare fără substrat factologic suficient sau prin injurie.

(2) Persoana lezată prin răspîndirea unor relatări cu privire la fapte poate fi restabilită în drepturi dacă informaţia cumulează următoarele condiţii:

a) este falsă;

b) este defăimătoare;

c) permite identificarea persoanei vizate de informaţie.

(3) Persoana care se consideră lezată în modul stabilit la alin.(2) poate solicita rectificarea sau dezminţirea informaţiei, precum şi repararea prejudiciului moral şi material cauzat.

(4) Persoana lezată prin răspîndirea unor judecăţi de valoare poate fi restabilită în drepturi dacă judecăţile de valoare cumulează următoarele condiţii:

a) nu se bazează pe un substrat factologic suficient;

b) au un caracter defăimător;

c) permit identificarea persoanei vizate de informaţie.

(5) Persoana care se consideră lezată în modul stabilit la alin.(4) poate solicita rectificarea sau dezminţirea informaţiei, sau publicarea unei replici, precum şi repararea prejudiciului moral şi material cauzat.

(6) Se consideră injurie exprimarea care cumulează următoarele condiţii:

a) exprimarea intenţionată verbală, scrisă sau nonverbală nu corespunde normelor de conduită general acceptate într-o societate democratică;

b) permite identificarea persoanei vizate.

(7) Persoana care se consideră lezată în modul stabilit la alin.(6) poate solicita exprimarea scuzelor şi repararea prejudiciului moral şi material cauzat.

(8) Nimeni nu poate fi tras la răspundere pentru stilul umoristic şi satiric dacă prin folosirea acestuia nu se induce în eroare publicul în privinţa faptelor.

În același timp, art. 24 din Legea nr. 64/2010 stabilește circumstanțele pe care reclamantul trebuie să le dovedească în funcție de natura informației contestate, inclusiv faptul că informația îl vizează, caracterul său defăimător și, după caz, falsitatea relatării ori lipsa unui substrat factologic suficient al judecății de valoare, precum și existența și cuantumul prejudiciului invocat.

De asemenea, pârâtul trebuie să dovedească, printre altele, că informația este o judecată de valoare bazată pe un substrat factologic suficient și că vizează o chestiune de interes public.

În contextual expus supra instanța reține că, potrivit Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 7 din 24 decembrie 2012, cu privire la practica aplicării de către instanțele de judecată a unor prevederi ale Legii cu privire la libertatea de exprimare, examinarea unor asemenea litigii presupune un echilibru între dreptul la reputație și libertatea de exprimare, fără a acorda

Suportul probator al cauzei atestă că, prin cererea de chemare în judecată depusă la data de 02 februarie 2026, reclamantul Ostalep Valeriu pretinde că, la data de 26 ianuarie 2026 pe site-ul nokta.md a fost publicat articolul întitulat „Nokta a obţinut blocarea unui cont de Facebook care defăima redacţia şi încălca drepturile de autor”, în care se afirmă expres că o terţă persoană „a coordonat eforturile cu alte persoane scandaloase - de exemplu, fostul viceministru de externe pe lângă comunişti, Valeriu Ostalep”, și solicită constatarea caracterului defăimător al informațiilor publicate, obligarea pârâtului Asociația Obștească Piligrim-Demo să dezmintă informația răspândită la data de 26 ianuarie 2026 pe site-ul nokta.md, obligarea înlăturării textului care se referă la Valeriu Ostalep în acest articol imediat după publicarea dezmințirii, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată. (f.d. 3-5)

Pentru soluționarea litigiului, instanța consideră necesar să determine natura expresiilor contestate, respectiv dacă acestea constituie relatări cu privire la fapte ori judecăți de valoare.

Distincția prezintă importanță juridică, deoarece relatarea despre un fapt concret este susceptibilă de verificare sub aspectul veridicității, în timp ce o judecată de valoare exprimă o apreciere, o opinie sau o evaluare și nu poate fi supusă unei probe a adevărului în același mod ca un fapt obiectiv.

În ceea ce privește expresia „a coordonat eforturile cu Valeriu Ostalep”, instanța reține că aceasta trebuie analizată în contextul integral al articolului, iar nu în mod izolat de împrejurările în care a fost utilizată.

Din contextul prezentat rezultă că articolul se referă la activitatea publică a Olgăi Parzany, la publicarea și distribuirea unor materiale referitoare la redacția Nokta și la

relația dintre conținutul publicat de aceasta și mesajele altor persoane active în același spațiu informațional.

În acest context, expresia "a coordonat eforturile" poate fi receptată fie ca relatare despre existența unei înțelegeri între persoane, fie ca apreciere a convergenței acțiunilor lor publice. Contextul articolului nu indică univoc afirmarea unui acord concret, iar dubiul rezonabil se interpretează în favoarea judecății de valoare (art. 25 alin. (3). În subsidiar, chiar dacă ar fi fapt, reclamantul nu a dovedit că este în esență falsă, așa cum o cer prevederile art. 24 alin. (1) lit. c), art. 7 alin. (2) lit. a) din Legea sus menționată.

Instanța nu poate însă considera că orice utilizare a termenului „coordonare" constituie automat o judecată de valoare. Natura juridică a expresiei depinde de sensul pe care aceasta îl transmite cititorului rezonabil în contextul articolului.

În speță, raportând expresia contestată la subiectul materialului jurnalistic și la probele prezentate de pârât, instanța reține că aceasta exprimă o caracterizare a comportamentului public al persoanelor vizate, iar nu imputarea explicită a săvârșirii de către reclamant a unei infracțiuni ori a unei fapte ilegale determinate.

În ceea ce privește calificativul „persoane scandaloase", instanța constată că acesta exprimă o apreciere critică asupra persoanelor menționate în articol. Termenul are un caracter evaluativ și nu descrie, în sine, un eveniment concret, delimitat în timp și spațiu, a cărui veridicitate să poată fi stabilită printr-o probă directă.

Prin urmare, instanța apreciază că ambele expresii contestate trebuie examinate, în circumstanțele concrete ale cauzei, prin prisma regimului juridic al judecăților de valoare, cu verificarea separată a existenței unui substrat factologic suficient și a caracterului defăimător.

Cu privire la substratul factologic al judecăților de valoare, instanța de judecată ține să menționeze că conform art. 7 alin. (4) din Legea nr. 64/2010, restabilirea în drepturi a persoanei lezate prin răspândirea unor judecăți de valoare presupune întrunirea cumulativă a condițiilor prevăzute de lege, inclusiv lipsa unui substrat factologic suficient, caracterul defăimător și identificarea persoanei vizate.

Instanța subliniază că o judecată de valoare nu trebuie să fie demonstrată ca fiind adevărată în sens absolut. Totuși, aceasta nu beneficiază de protecție nelimitată, fiind necesar să se bazeze pe un substrat factologic suficient, în special atunci când poate afecta reputația unei persoane.

În speță, pârâtul a invocat existența unor capturi de ecran din conturile publice de Telegram ale reclamantului și Olgăi Parzany, care ar reflecta distribuirea reciprocă a unor postări, publicarea unor mesaje cu tematică apropiată și referirea repetată la activitatea redacției Nokta și la reprezentanții acesteia.

În măsura în care aceste înscrisuri au fost anexate la dosar, cercetate în ședința de judecată și confirmă împrejurările invocate, instanța le apreciază ca fiind relevante pentru stabilirea contextului în care a fost formulată judecata de valoare contestată.

Distribuirea reciprocă a unor postări, referirea la aceleași subiecte și publicarea unor mesaje cu orientare tematică apropiată nu demonstrează, prin ele însele, existența unui acord secret sau a unei coordonări organizatorice formale. Totuși, asemenea împrejurări pot constitui elemente factuale relevante pentru formarea unei aprecieri jurnalistice privind convergența acțiunilor publice.

În consecință, pentru calificarea expresiei drept judecată de valoare, nu este indispensabilă demonstrarea unei înțelegeri contractuale sau a unui plan comun formalizat, atât timp cât aprecierea exprimată se referă la manifestări publice observabile și nu denaturează în mod substanțial faptele care îi constituie baza.

Instanța reține că reclamantul a negat existența unei coordonări, însă simpla negare a interpretării date de pârât unor manifestări publice nu este, prin ea însăși, suficientă pentru a demonstra lipsa substratului factologic al judecății de valoare.

În același timp, instanța nu poate deduce din simpla distribuire a unor postări existența certă a unei înțelegeri între persoane. Valoarea probatorie a acestor elemente este limitată la ceea ce ele demonstrează efectiv: existența unor manifestări publice, a unor distribuiri și, dacă rezultă din înscrisuri, a unei apropieri tematice între mesajele publicate.

Testul legal nu este veridicitatea aprecierii, ci dacă ea se sprijină pe fapte reale, nedenaturate până la falsitate. Faptele stabilite – (distribuiri reciproce, tematică apropiată) – există (și sunt prezentate fără denaturare esențială în articol). Concluzia că ele reflectă o acțiune concertată rămâne o opinie, a cărei exactitate nu poate fi probată (Busuioc c. Moldovei, § 61)."

Cu referire la calificativul „persoane scandaloase”, instanța reține că pârâtul a invocat existența unor controverse publice privind activitatea reclamantului, precum și materiale publicate anterior de alte surse de informare. Instanța nu se pronunță asupra veridicității informațiilor din aceste publicații, dar constată că ele atestă o bază factuală reală a calificativului contestat. Reclamantul nu a demonstrat că această bază este inexistentă ori expusă denaturat până la falsitate. Prin urmare, nu este întrunită condiția lipsei substratului factologic suficient prevăzută de art. 7 alin. (4) lit. a) din Legea nr. 64/2010."

Cu privire la caracterul defăimător al expresiilor contestate, instanța reține că simplul fapt că o exprimare este neplăcută, critică sau susceptibilă să provoace nemulțumire persoanei vizate nu determină, în mod automat, caracterul său defăimător în sens juridic.

La stabilirea caracterului defăimător trebuie avute în vedere conținutul concret al informației, contextul publicării, semnificația expresiilor pentru un cititor rezonabil, statutul persoanei vizate, interesul public al subiectului și consecințele previzibile ale publicării.

În speță, articolul contestat abordează activitatea unei instituții media, utilizarea materialelor jurnalistice pe platformele de comunicare și reacțiile publice față de redacția Nokta. Subiectul se înscrie în sfera dezbaterii publice privind libertatea

presei, conduita actorilor activi în spațiul informațional și relațiile dintre instituțiile media și persoanele care le critică.

Din materialele cauzei rezultă că reclamantul a exercitat anterior o funcție publică și participă la dezbateri publice. Aceste împrejurări sunt relevante pentru determinarea gradului de toleranță care poate fi așteptat în raport cu critica referitoare la activitatea sa publică.

Instanța precizează că statutul de persoană publică nu înlătură dreptul reclamantului la protecția reputației și nu autorizează publicarea unor afirmații false. Acest statut presupune însă că limitele criticii acceptabile sunt mai largi atunci când exprimarea se referă la conduita publică și la participarea persoanei la dezbateri de interes general.

În ceea ce privește expresia „a coordonat eforturile", instanța constată că aceasta este utilizată în contextul descrierii activității publice a mai multor persoane și nu constituie, în sine, o imputare explicită a săvârșirii de către reclamant a unei infracțiuni determinate.

Deși exprimarea poate fi percepută negativ și poate afecta imaginea persoanei vizate, caracterul defăimător în sens juridic nu poate fi dedus exclusiv din percepția subiectivă a reclamantului. Este necesar ca semnificația obiectivă a mesajului, analizată în context, să justifice concluzia că acesta lezează reputația în condițiile prevăzute de lege.

În ceea ce privește calificativul „persoane scandaloase", instanța constată că acesta are un caracter critic și polemic, însă nu reprezintă, prin el însuși, o imputare factuală precisă privind săvârșirea unei fapte ilegale. În contextul unei dezbateri publice, asemenea exprimări evaluative beneficiază de protecția libertății de exprimare, dacă nu depășesc limitele unei critici admisibile și dispun de un substrat factologic suficient.

În consecință, raportând expresiile contestate la contextul articolului și la probele administrate, instanța consideră că nu s-a demonstrat întrunirea cumulativă a condițiilor legale pentru restabilirea reclamantului în drepturi prin constatarea caracterului defăimător al judecăților de valoare contestate.

Cu privire la echilibrul dintre dreptul la reputație și libertatea de exprimare, instanța ține necesar să menționeze că potrivit art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, viața privată, inclusiv reputația persoanei în condițiile stabilite de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, beneficiază de protecție juridică.

Articolul 10 din Convenție garantează dreptul la libertatea de exprimare, inclusiv libertatea de a comunica informații și idei fără ingerința autorităților publice, în condițiile prevăzute de Convenție.

Instanța reține că aceste drepturi nu se exclud reciproc și nici nu beneficiază de o prioritate absolută. În cazul unui conflict între ele, este necesară o analiză concretă a circumstanțelor cauzei, pentru a stabili dacă ingerința în libertatea de exprimare este

justificată de necesitatea protejării reputației și dacă măsura solicitată este proporțională.

În cauza *Axel Springer AG c. Germaniei*, Marea Cameră a Curții Europene a Drepturilor Omului a evidențiat importanța unor criterii precum contribuția publicării la o dezbatere de interes general, notorietatea persoanei vizate, conținutul și forma informației, conduita anterioară a persoanei, metoda de obținere a informației, precum și consecințele publicării și severitatea măsurii solicitate.

Aplicând aceste criterii circumstanțelor cauzei, instanța reține următoarele.

În primul rând, articolul abordează o chestiune de interes public, referitoare la activitatea unei instituții media și la manifestările publice ale unor persoane în raport cu aceasta.

În al doilea rând, reclamantul are un profil public, împrejurare relevantă pentru aprecierea limitelor criticii acceptabile în privința activității sale desfășurate în spațiul public.

În al treilea rând, exprimările contestate au un caracter critic și evaluativ, fiind incluse într-un material jurnalistic referitor la un conflict public dintre redacția Nokta și persoane care au publicat sau distribuit conținut critic la adresa acesteia.

În al patrulea rând, din probele prezentate de pârât, în măsura în care acestea au fost efectiv cercetate și confirmă circumstanțele invocate, rezultă existența unor elemente factuale privind activitatea publică a persoanelor vizate, relevante pentru formarea aprecierilor jurnalistice contestate.

În al cincilea rând, reclamantul solicită nu doar constatarea caracterului defăimător, ci și publicarea unei dezmințiri în forma propusă și înlăturarea fragmentelor din articol. Admiterea unor asemenea pretenții ar constitui o ingerință în libertatea de exprimare a pârâtului, care trebuie să fie justificată printr-o încălcare demonstrată a drepturilor reclamantului.

Instanța subliniază că simpla invocare a interesului public nu exonerează autorul unei publicații de obligația de a respecta standardele de diligență jurnalistică. De asemenea, lipsa unei solicitări prealabile a punctului de vedere al persoanei vizate nu determină automat caracterul defăimător al informației, ci reprezintă un element care poate fi evaluat în ansamblul circumstanțelor cauzei.

În speță, având în vedere natura expresiilor contestate, contextul dezbaterii, profilul public al reclamantului și substratul factologic rezultat din probele administrate, instanța consideră că nu au fost demonstrate împrejurări suficiente pentru a justifica restrângerea libertății de exprimare prin măsurile solicitate.

Această concluzie nu înseamnă că libertatea presei prevalează în orice situație asupra reputației persoanei, ci că, în circumstanțele concrete ale cauzei și în limitele probelor cercetate, nu s-a stabilit existența unei încălcări care să impună măsurile de restabilire în drepturi solicitate de reclamant.

Cu privire la pretenția de publicare a dezmințirii și de înlăturare a conținutului, instanța de judecată subliniază că dezmințirea și înlăturarea conținutului reprezintă

măsuri de restabilire în drepturi care presupun constatarea prealabilă a condițiilor legale ale răspunderii pentru defăimare, în raport cu natura informației contestate.

În speță, reclamantul solicită obligarea pârâtului la publicarea unei declarații prin care redacția Nokta ar retrage afirmația privind coordonarea eforturilor și ar recunoaște lipsa unui substrat factologic suficient, precum și eliminarea definitivă a fragmentelor contestate din articol.

Instanța constată că măsurile solicitate sunt accesorii pretenției privind constatarea caracterului defăimător al informațiilor.

Întrucât, potrivit concluziilor expuse anterior, nu s-a demonstrat întrunirea condițiilor cumulative prevăzute de art. 7 din Legea nr. 64/2010 pentru restabilirea reclamantului în drepturi, nu există temei pentru obligarea pârâtului la publicarea dezmințirii în forma propusă ori la eliminarea fragmentelor contestate.

În plus, forma concretă a dezmințirii solicitate presupune o recunoaștere expresă din partea pârâtului a lipsei unui substrat factologic suficient. O asemenea obligație nu poate fi impusă în lipsa constatării judiciare a condițiilor legale care justifică restabilirea în drepturi.

În urma examinării circumstanțelor de fapt și de drept, instanța constată că reclamantul nu a demonstrat întrunirea cumulativă a condițiilor legale necesare pentru restabilirea în drepturi în legătură cu expresiile contestate din articolul publicat la 26 ianuarie 2026 pe site-ul www.nokta.md.

Instanța reține că judecățile de valoare beneficiază de protecția libertății de exprimare atunci când sunt formulate în cadrul unei dezbateri de interes public și se bazează pe un substrat factologic suficient. Totodată, această protecție nu este absolută, iar calificarea unei afirmații drept judecată de valoare nu înlătură obligația instanței de a examina conținutul și contextul acesteia.

În cauza de față, în limitele probelor administrate și ale pretențiilor formulate, instanța apreciază că nu s-a demonstrat existența condițiilor legale pentru constatarea caracterului defăimător al informațiilor contestate și, în consecință, nici pentru aplicarea măsurilor de restabilire în drepturi solicitate de reclamant.

În aceste circumstanțe, cererea de chemare în judecată depusă de Ostalep Valeriu împotriva Asociației Obștești „Piligrim-Demo” urmează a fi respinsă integral ca neîntemeiată.

Cu privire la repararea prejudiciului moral, instanța reține că, în lipsa constatării caracterului defăimător al afirmațiilor contestate și a unei încălcări a drepturilor reclamantului în sensul Legii nr. 64/2010, nu sunt întrunite temeiurile legale pentru acordarea compensației pentru prejudiciul moral.

Prin urmare, pretenția reclamantului privind încasarea sumei de 10.000 lei cu titlu de prejudiciu moral urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Întrucât cererea de chemare în judecată urmează a fi respinsă integral, pretenția reclamantului privind încasarea cheltuielilor de judecată la fel urmează a fi respinsă.

În baza celor expuse, în conformitate cu art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată, -

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se respinge cererea de chemare în judecată înaintată de Ostalep Valeriu către Asociația Obștească Piligrim-Demo cu privire la apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, constatarea caracterului defăimător al informației, dezmințire, înlăturarea conținutului și încasarea prejudiciului moral - ca neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de apel în Curtea de Apel Sud în termen de 30 zile din ziua pronunţării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Comrat (sediul Central).

Judecător Mariana Hanganu